

Arkiv 12 oktober 2009,

Dagens tankar", "Dagsländor", "Nästan-bloggen" – rubrikerna har varierat genom år och hemsidor. Är nu inne på min tredje sida, "om smått och stort". "Man" har bett mig att låta texter och Dagsländor följa med till nya sidan. Så vill jag också ha det själv. Bara enstaka inlägg lämnades kvar.

Enklaste sättet var att konvertera till komprimerat pdf-format. Trots många nackdelar. – Interna länkar fungerar inte och miniatyrbilder blir inte klickbara. Ett separat fotoalbum blir nog aktuellt.

Ordningsföljden är bloggans, dvs de äldsta inläggen sist.

Synd att inte alla gästbokscommentarer kan följa med.

31 oktober

"Tantgänget", och nåt märkligt i luften

Kris - vad är en kris? Samtalet blev engagerat, när "tantgänget" möttes igår. En underton av allvar fanns, en av oss har råkat falla så illa att en handled är bruten samtidigt som höften skadats svårt. Det kommer att dröja innan hon kan vara med oss igen.

Att en kris på det personliga planet utvecklar, det var vi ense om. "Det som inte dödar stärker." Men så svårt det kan vara. Länge.

Och de kriser som dödar? Som får oss att både bildligt och bokstavligt gå in i mörkret och bli kvar? Där hade vi inga svar, vi som inte dödats.

Samtal har ju en tendens att glida iväg. Vi kom att tala om religion. Om ondska. Om att ta livet av sina medmänniskor - i religionens namn. Om att med glädje och triumf kunna se på när en medmänniska, kanske ett barn bokstavligen slits itu. Om att tro sig ha handlat gott.

Även om jag intellektuellt kan fatta hur vederbörande tänker så kan jag för mitt liv inte fatta hur han känslomässigt kan känna något annat än ren och skär fasa. Det går att tänka ut det mesta, men steget från tanke till handling är gudskelov så långt att det i de flesta fall aldrig tas. Att hjärtat sätter stopp.

När den - som jag ser det bokstavligen omänskliga - tanken tar sig praktiskt uttryck, då har vederbörande förlorat sin mänsklighet. Om inte för gott så i stunden. Saknar all empatisk förmåga. Är eller har blivit en psykopat.

Vi talade om annat också, allt var inte svart. Men det känns gott att ha vänner som man kan dela även svarta tankar med.

Jag har som så många andra besökt en grav idag. Och tänt ljus även här hemma.

Men i kväll ska jag sitta vid brasan, tända mysljus, gosa med Kasper och tänka på att det finns väldigt mycket skönt och gott också, i livet.

Litet PS. I eftermiddags flög en helikopter fram och tillbaks flera gånger över området, stundtals bara några meter ovanför marken men då var träd i vägen för kameran. Kan någon berätta vad det är den släpar på? Klicka på bilderna, så syns manicken ganska bra.

PÅ en högra bilden har jag försökt få manicken att synas tydligare.

PS. Helikoptern kalkade lilla skogssjön, vilket framgår av ett inlägg 1 november, finns i Arkiv 13, november 2010. (24 maj 2011)

29 oktober

Tid för uppsnyggning?

Redan är det efter midnatt - trots alla mina goda föresatser att avsluta dagen innan morgondagen hunnit inträda.

Fast egentligen visste jag ju hur det skulle gå. Det blir alltid så här.

Det är märkligt hur föresatser kan liksom förgasa sig, sväva ut och bara försvinna. Någon gång kan man möjligen se spår, som vattenången efter ett flygplan en vacker sommardag...

Men det är inte sommar nu. Det är höst.

Märks att november är i antågande. Den flammande hösten är snart över. De vackra, vackra löven faller, snart finns bara de bruna eklöven kvar på träden.

Min snälla närmsta-grannes tomt blir åter synlig. Kan säga att jag saknar allt lövverk. Han har gjort sin tomt till en bilskrot. I princip. Men det är inte så ofta jag har den utsikten i blickfånget. Tur.

November är en grå månad. Det är den tiden då jag brukar dona hemma. OM något behöver målas eller på annat sätt fixas inomhus, då brukar det ske i november. Det kan t.ex. se ut så här...

Men först måste ryggen återhämta sig efter att jag har lastat i bilen, lastat ur den, kört till vedboden och travat in 2 ton värmeloggs. Verkar ju inte riktigt klokt, men 200 paket om 10 kilo - visst BLIR det väl 2 ton!!!

Grangården har fått in ett nytt parti, så nu har en granne börjat köra skytteltrafik. Men jag, jag kan i godan ro sitta inne i värmen och bara mysa (om jag nu inte målar om nånstans förstås). När jag idag hämtade de sista 24 paketen loggs inhandlade jag som bonus åt mig själv ett par hundra värmeljus. Hade redan tidigare ett rejält lager. Så nu klarar jag mig åtminstone till jul...

27 oktober

Värme - fysisk och själslig

Nu har jag tömt värmeloggslagret på närmsta Grangården. Grannen blev utan, men får hämta på fredag och lördag, när ett nytt parti kommit. Jag ska också dit då, för jag har en vända kvar. 24 paket.

Jag och grannen är fortfarande goda vänner. 😊

Fantastiskt en sådan rabatt jag fått. 2464 kronor hittills!!! Till slut 2800 kronor. 14 kronor per paket. - Sånt här brukar annars aldrig hända mig.

En blick tillbaka

När jag omorganiserade hemsidan läste jag lite här och där i det äldre materialet. Och mindes. Jag tänkte på Klara, den collie jag och katterna delade livet med före Kasper. Klara blev sjuk, och fick sluta sitt liv i april 2005. I Katthörnan skrev jag följande den 30 juni.

Nu vet jag att även katter kan sakna och sörja. På sitt sätt. Faktum är att jag kände mig anklagad – var ÄR Klara? Hade jag gömt henne för dem?

Den 25 april dog alltså mina katters allra bästa vän. Jag har skrivit om det på Klaras egen sida.

Petrus morrade åt den sängmatta jag lagt nedanför min säng, i stället för Klaras sovtäcke. Han vägrade att överhuvudtaget stanna kvar inomhus. Nästa kväll hade jag lagt tillbaks täcket, det som han sista tiden brukat dela med henne. Han lade sig där, men ovanligt nära mig. På det täcket fortsatte han att sova i flera veckor. Jag tror att han på det sättet kände en närhet till Klara, om än inte rent fysiskt. Småningom flyttade han i stället upp i min säng, och då var det dags att ta bort täcket. Sängmattan lades på igen.

Nu har alla katter slutat irra runt och leta. Det har gått ett par månader.

Under midsommarhelgen var jag bortrest tre dagar, och katterna fick nöja sig med att få sin mat utomhus.

Jag tror de blev rädda för att även jag hade försvunnit. Första dygnet efter min hemkonst vägrade de nästan helt att gå ut, trots att alla dörrar stod öppna. Och nu fick jag uppleva det som framförallt Maxi förut enbart låtit komma Klara till del. Det får jag för övrigt fortfarande. Han är rent rörande. Just nu måste jag försöka mota bort honom lite från musmattan, om jag ska kunna arbeta vidare vid datorn.

Min egen saknad efter Klara är stor. Mycket, mycket stor. Det talas om att det i varje hundägares liv kommer att finnas en "alldeles särskild" hund. I mitt fall är det Klara. Kanske att detsamma gäller för katter. I mina katters fall är det i så fall också Klara!

Men livet går vidare. Och snart ska jag hämta hem en ny liten hund. En valp. En underbar liten varelse, han också. Jag har träffat honom.

Denna underbara varelse var förstas Kasper. Även Petrus tycker väldigt mycket om honom - men han sover aldrig intill honom.

För mig finns nu TVÅ hundar som är "alldeles särskilda". Klara och Kasper.

26 oktober

Sågspån med mera

Har bara ved, eller snarare pressat sågspån i huvudet just nu. 😊 Har kört tre vändor till Granngården idag, har hämtat 72 paket loggs! Lastat i och lastat ur och kört in 720 kilo! Nä, det stämmer inte 240 kilo ligger kvar i bilen- orkade inte lasta ur och framförallt inte köra ner till vedbon.

Ytterligare tre vändor, 24 paket varje vända, och så är värme fixad för minst ett år! Ska ta en tur i morgon, eventuellt två. Men det beror på tillgång, lagret börjar ta slut på lokala Granngården. Och jag har en granne som också vill hämta hem några paket innan priset går upp igen. Men tar loggsen slut här så far jag sista vändan till Södertälje, det finns en Granngård där också. Och dom har fått hem ett nytt lager, jag har kollat!

Puh! Men så kolossalt skönt det känns efter all osäkerhet.

I rena glädjen köpte jag också en biabädd åt Kasper.

Om en kvart, kl 22, ska jag se ett TV-program i Kunskapskanalen. Om forskning och mobilstrålning bl.a. Ser att även utländska experter framträder, kanske att då inte bara industrins egna forskare kommer till tals.

Varför kan man inte satsa på en annan, ofarligare teknik? Varför har man tydligen övergett de optiska fiberkablarna? Och de äldre näten? Varför måste allt gå så förtvivlans fort? Varför måste en tid pressas från en tusendels till en

halv tusendels sekund? För att "folk" kräver det? Nej, för att någon/några vill tjäna en massa pengar. För att "utvecklingen" kräver det? Nej! Jag tänker på ett visdomsord som jag inte längre kan minnas vem som myntat:

När det talas om framsteg - fråga "framsteg till vad"?

25 oktober

Eldningsrapport - och sommartidssaknad

För en nattuggla är den s.k. normaltiden inte alls så kul. Det blir ju mörkt en hel timme tidigare på eftermiddagen/kvällen. Ser redan fram emot nästa omställning! Tänk så ljuvligt framåt vårkanten, då dagsljuset helt plötsligt dröjer sig kvar en hel timme längre än man är van! Men nu, ja då får man väl kompensera med att mysa lite mera med levande lågor inomhus.

Bortsett från eftermiddagsmörkret har jag inte det minsta ont av ett par omställningar om året. Ingen av mina fyrbenta heller, vad jag kan se. Dom tycks helt anpassa sig efter mig.

Värmeloggsen

De har *en* klar nackdel. De luktar inte gott. Det gör däremot ved, när den travas inomhus mot skorstenstocken. Jag har ju en fylld vedhylla i hallen, där ved normalt får bli riktigt snustorr åtminstone ett par-tre dagar innan den hamnar i kaminen.

Nu travade jag i stället nedersta hyllan full med loggs som jag dumt nog inte lät stanna kvar i sina förpackningar tills det var dags att elda med dem. Det tänker jag inte göra om. Hyllan blir fortfarande vedhylla. Eller så får den flytta ut på farstubron!

Ja! SÅ blir det nog!

Men i övrigt - *härligt!* Hittills har jag hämtat 80 paket, tänker fara fem vändor

till under veckan som kommer. (Tar hem 24 eller 28 förpackningar á 10 kg åt gången.) Efter ytterligare fem vändor har jag spenderat lika många tusenlappar som jag normalt skulle ha betalat för den ved jag inte längre tänker ta hem! Och släpat hem närmare två ton loggs! Vad jag kan förstå kommer de att räcka bra mycket längre än vad veden skulle ha gjort.

Gissa om jag är välkänd nu, på Granngården. Man har till och med börjat hjälpa mig att lasta! Jag vill ju gärna passa på att ta hem minst hela vinterförrådet nu, eftersom varje paket även den här veckan kostar bara 25 kronor mot normalt 39.

Loggsen kräver en annorlunda eldningsteknik, kräver betydligt mer syre än vanlig ved. Brinner lugnt och fint och länge och avger massor av värme. Förbränningen blir fullständigare än med ved, och mängden aska minimal. Det blir säkert loggs nästa säsong också, men då kan jag beställa hem ett par pallar direkt från grossist. Känns tryggt!

Utbrända vedhandlaren 😊

Min utbrända vedhandlare - han skulle ha kommit i början av september, men jag gav honom de två veckors frist han ville ha och önskade honom god bättring. Under en månad hörde jag inte ett ljud från honom. Jag ringde igen, jo, nu skulle han verkligen komma om en vecka. Han hade ved, och jag skulle inte vara orolig eller höra mig för någonannanstans.

Efter ca 10 dagar ringde jag återigen - då svarade han i sin mobil - på Mallorca! Och lovade att han skulle komma i veckan som just har gått! *Jag har fortfarande inte hört ett ord.*

Dessutom har jag förlorat lusten att lasta, köra in och trava 10 kbm ved. Det är för kallt och för blött och för mycket höst! Värmelogghantering är mycket, mycket enklare.

Så nu har min vedhandlare förlorat en kund. Inte bara en, dessvärre, utan flera i mitt område. Det är synd, och hade han bara hört av sig då och då så hade jag förmodligen fortsatt med ved. Trots jobbig hantering.

Men som det är nu är jag faktiskt helnöjd! Jag tror att värmeloggs är den motsvarighet till pellets som passar kaminer och vedspisar och liknande.

Blev ett långt inlägg, det här!

23 oktober

I stället för ved

Jag värmer i princip mitt hus med ved. En kamin mitt i huset plus en långsam takfläkt fungerar utmärkt. Vid behov kompletterar elvärme. Eftersom jag inte klarar att själv såga och klyva köper jag veden färdighuggen.

All vinterns ved är ännu inte levererad (beroende på en utbränd (!) vedleverantör som bara lovar och lovar utan att komma till skott. Alltså börjar jag leta alternativ. Jag KOMMER att få hem ved, men vet ju inte när.

Granngården/Lantmännen säljer "värmeloggs". Andra har provat och är helnöjda, jag tycker det verkar dyrt. Men just nu är priset per förpackning 25 kronor i stället för ordinarie 39, vid köp av fyra förpackningar. Jag inhandlade i dag 5 x 4 förpackningar. Det var vad jag fick in i bilen. Kommer nu att få massor av värme för 500 kronor! Ska nog åka och köpa lika mycket till.

Plus ta förnyad kontakt med min utbrända vedkille.

Förutom i bagageutrymmet staplade jag loggs på golv och säten.

"Agrol värmeloggs är ett förädlad träbränsle. Råvaran kommer från träindustrin. Värmeloggs är en renodlad kretsloppsprodukt och tillför vid förbränning ingen ny koldioxid till atmosfären." Låter väl bra. Blir med just-nu-priset heller inte dyrare än köpt ved. Snarare tvärtom. Dock är loggsen inte ett alternativ till härlig björkved, men ett bra komplement.

Apropå trä - på hemvägen stannade jag äntligen och fotograferade ett träd som efter lite säkerhetskapning sparats i en allé som min skogsväg passerar (ett par kilometer från cykeln på Kaspers sida).

Visst är det fint. Bor säkert många kryp där.

När jag och Kasper travade in ved förra året såg det ut så här. :)

Men nu - sovdags! Hög tid, det är snart morgon...

22 oktober

En "sjötur"

22 oktober har just inletts, och jag har suttit mycket vid datorn senaste dagarna. Både min och Kaspers sida har ju fått en ansiktslyftning, även om hans är mer ytlig. Mycket återstår hos mig, men det mesta grovjobbet är gjort. 5040 hyperlänkar! De flesta naturligtvis interna. 21 är brutna - måste kolla någon dag. Faktum är att jag gjort om hela strukturen. Är förmodligen inte riktigt klok!

Jag har i alla fall hunnit med att vara ute en del också, Kasper är en välsignelse även här. Idag var kameran glömd, men igår var den med. Lilla sjön är förstås alltid ett motiv. Och inte *bara* när Kasper badar. :)

Mitt över sjön har en yngre familj byggt sitt hus. Över en kilometer till närmsta granne. Helt modernt. Numera finns där både el och vatten. När barnen blir stora och flyger ut ska de flytta dit för gott, är det tänkt. Hela bygget inklusive tomtplanering, väg- och kabeldragning är ett jättestor projekt. Bilden är en klickbar miniatyr.

En bild till, från "min" andra badbrygga. Den miniatyren är också tänkt att klickas på.

Att sätta sig vid sjön, i skogskanten - det är lycka. Kan åtminstone vara det. Det ger ro. Den här höststämningen är underbar att uppleva.

Skulle sätta in en bild till - men datorn vägrar - "finns inte tillräckligt med minne för att utföra operationen", säger den. Trots att jag stängt alla program och startat om. Måne början på en kris? Läger i alla fall ut det här om det går, viruskollar och defragmenterar disken. Så får vi se... Håll tummar!

Hm - funkar visst nu? Provar, efter diverse övningar. Vad jag ville ha sagt var att - förutom att uppleva ro och en underbar höststämning - så kan man uppleva en väldig glädje när man har sällskap av Kasper, där vid sjön.

Så ja, det gick ju bra nu, att infoga bild. Bra, då kanske jag sover lugnare.

15 oktober

Utlokaliserat

Medan jag funderar över eventuell ombyggnad av hemsidan kan kanske du fundera över den här bilden, som jag fick i min mailbox. Bara en tidsfråga?

10 oktober

En bön!

Jag har en sak att be Dig om, om och i så fall var Du nu finns! Kanske finns Du däruppe nånstans? Ovan molnen?

Hjälp mig att inse när jag har gjort mitt – innan någon annan tvingas tala om det för mig!

Jag tror faktiskt jag kommer att inse. Hoppas det! Men så länge man blir tillfrågad och ombedd om än det ena än det andra, så känns det okej. Men som sagt, hjälp mig inse...

Det är beklämmande att vara involverad i en situation där en djupt engagerad person vägrar att släppa taget. Trots många verkligt finkänsliga försök från olika håll, inklusive mitt, att få vederbörande att inse att det är dags att lämna över nu.

Småningom återstår naturligtvis inte något annat än att ta till yxan. Förfärligt, både för den som måste hålla i skaftet och för den som blir träffad. Framförallt för den som blir träffad. Faktiskt också för den som bevittnar. Och som blir delaktig i beslutet. Jag.

Kommer att tänka på Goethes märkliga "Sagan om den gröna ormen och den sköna liljan" där ormen frivilligt offerar sig – för att slippa bli offerad.

Som sagt – gode gud, hjälp mig inse när jag inte längre klarar allt jag vill!! Att se när andra står beredda, andra med betydligt större kompetens och förmåga – och med lika god vilja.

7 oktober -09

Vacker morgon bådade ruskig kväll

För mig är det fortfarande tisdag, och den 6 oktober (vad än datorn behagar tycka). Regnet skvalar, och blåsten viner. Ett riktigt genuint höstruskvåder!

Men dagen var strålande. Skogstur med Kasper och mopsen Mollie, lunch med

Mollies matte. Hemma hos mig.

I morse vaknade jag på allvar ovanligt tidigt, före 8. Efter cirka fem timmars sömn, så jag är trött nu. Dimman låg ganska tät, men efter någon halvtimme började den lättas och solen sken igenom. Så här såg det ut när jag från altanen tittade åt väster.

Hösten kan allt vara bra vacker. Men NU som sagt, nu kan den säljas billigt...
Men nu - mot sängen!

PS. Carl Niensens "Dimman lättar" funkar även jättebra som godnattmusik!
http://www.youtube.com/watch?v=2yCOKCACRqU&feature=player_embedded

6 oktober

Ögonen svider men Tobias Billström orkar jag fortfarande reta mig på
Bara ett livstecken. Jag har suttit vid datorn tills ögonen svider och ansiktet hettar, i två dagar nu. Jag har ju tagit på mig en del uppgifter (men de jag sysslat med nu blir inte synliga på nätet, bara i tryckt form). Jobbigt, verkligen, men samtidigt roligt. Fast inte när det strular – och det har det gjort.

I morgon blir en Mollie- och Mollies matte-dag. Tur det för Kasper, för han har haft det ganska trist senaste dagarna. Bara några kortisar till promenader.

Allt jobb har haft det goda med sig att jag inte retat upp mig på just någonting. Det är faktiskt rätt befriande när eventuell frustration enbart riktar sig mot papperstrassel i en skrivare, eller att den plötsligt vägrar skriva ut text i gråskala... Rubriker ska inte vara kolsvarta, om man bestämt att de bara ska ha 50 % svärta.

Men i morgon – då ska jag nog återigen lyckas bli förtvivlad över Tobias Billström, migrationsministern! Kan ingen skaka om karln så att åtminstone hjärta hamnar på rätt ställe? Om det nu inte är helt förtorkat och har fastnat i nåt revben eller nåt.

Se där, lite orkar jag tydligen reta upp mig, trots den sena timmen. För många kanske tidiga... Klockan är över ett på natten (för mig alltså fortfarande den 5 oktober).

Nä, nu är jag trött på det här! Vill ni ha något om kor som avslutning? Några barnaord ur Mark Levengoods och Unni Lindells bok "Gamla tanter lägger inte ägg"?

Kon har fyra magar, tre inuti och en på undersidan. (Hans-Jörgen 6 år)

Det är de korna som springer omkring mest och skakar på sina juver som gör youhurt. (Allan, 5 år)

Och NU tog orken definitivt slut - klockan har hunnit bli nästan halv två.

2 oktober -09

Om girighet och generositet. Och ett Anders Borg-citat

Är egentligen för trött för att skriva här, en timmer över midnatt. Men när jag skulle plocka ihop på skrivbordet såg jag en lapp där jag ordagrant skrivit ner några ord från Rapport, förmodligen 24 eller 25 september.

Det handlade om bonusar, och helt plötsligt uppenbarades Anders Borgs människosyn:

...girighet är en grundläggande del av en mänskliga naturen...

Jag tror han har fel! Visst finns girighet, och naturligtvis går den inte att lagstifta bort. Men *grundläggande* – nej!

Girighet är tecken på att något gått snett. Själv har jag sett så mycket generositet, så mycket kärlek, så mycket god vilja, så mycket idealitet hos människor, att jag bara vägrar se girighet som en allmängiltig, grundläggande egenskap. Dessvärre vågar jag inte heller hävda att idealitet är en grundläggande. (Men jag ville gärna tro det.)

Däremot hävdar jag bestämt att möjligheterna finns, inom varje människa.

Vädjar man till och uppmuntrar girighet – ja då blir resultatet säkert att den egenskapen blir förhärskande. Girighet i det lilla blir ganska självklart girighet även i det stora. På alla plan.

Vädjar man däremot till och uppmuntrar generositet och idealitet – ja, då främjar man de egenskaperna. Det är min fasta tro.

Dessvärre lever vi i ett samhälle, rentav i en värld, som för närvarande i väldigt stor utsträckning uppmuntrar girighet och egoism, och då må man inte förvånas när man ser följderna.

Men – och det är där hoppet för framtiden ligger – *även idealitet och generositet finns!* Hos många, många människor, och jag är lycklig nog att ha mött dem! I många upplagor.

Det är därför jag kan känna hopp. De flesta jag mött arbetar inom olika

alternativa verksamheter.

Tack för att ni finns! Alla ni som sätter altruism, generositet och idealism framför girighet och egoism! Jag tror att ni smittar!

[Upp](#)

[Gamla hemsidan finns kvar t.o.m. våren 2012. Men den är övergiven sedan juni 2011.](#)